

ΣΤΟ ΔΙΑΠΡΕΠΗ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ-ΒΟΥΣΑΡΗ.

Καλόστονε τὸν ἀδελφὸ Καρρέρη,
ἢ Ἀθήνα τὸν κυττάει μετὰ χαρᾶς,
ἀλλ' ἀτυχῶς λιγὰκι θὰ ὑποφέρῃ...
τοῦ πῆρε δὴν τὴ δόξα ἡ Ζανταράς.

Τσακιστίνος

Η ΥΠΟΔΟΧΗ

Καὶ καὶ φασαρίες, ἐμάχια, κάρρα, ὄνοι,
Λάχανα, δάχναις, βροῦδες, ἰβραϊαὶ καὶ μασσόνιοι.
Ὁλόκληρα βαπόρια καὶ ἀμαξοστοιχίαις,
Καὶ ὅλα τὰ φορτὰ καὶ ὅλαις ἡ συντεχνίαις,
Ἄνδρες Ἀρκάδες, λουστροὶ, τοῦ κόμματος οἱ στόλοι,
Ἡμέτεροι καὶ ξίνοι, ἐχθροὶ μαζί καὶ φίλοι,
Στὸ πόδι σηκωθῆκαν νὰ τὸν ὑποδεχθῶνε
Κι' ὅλα γι' αὐτὸν λένε κι' ὅλα γι' αὐτὸν βωτοῦνε
Καὶ ὁ Ἀλεξιάδης — γιὰ νὰ χαροῦνε ὅλοι —
Παράστασι θὰ δώσῃ μετὰ τὴν... Σουμαδοπώλη

Δὲν Κιχῶτος

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

— Τόπο στὸ Φίγαρω, τόπο παιδιά... —

Σὰς φωνάζει μετὰ τὴν ἰσχυρὰν φωνὴν τοῦ καὶ τὴν γραφικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ὁ Ἕλληνας ἀοιδὸς κ. Κωστέλλος ὑποκρινόμενος τὸν Φίγαρω εἰς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης». Καὶ ἡμεῖς — οὐχὶ ὑποκρινόμενοι — σὰς φωνάζομεν μετὰ φωνὴν Στέντορος, διὰ ν' ἀκουσθῶμεν παρ' ὅλων :

— Τόπο, παιδιά, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μελόδραμα καὶ πρῶτοι ἐκτελοῦμεν τὸ παράγγελλμά μας ἀφιερῶντες εἰς τὸ «Ἀστυ» δύο σελίδας δι' αὐτό.

Τίνος ἡ καρδιά δὲν ἠσθάνθη λύπης παλμόν, ὅταν εἶδε πρό τινων ἐτῶν μελοδραματικὸν θίασον Ἀρμενικὸν καὶ ὅταν ἐσκέφθη, ὅτι εἰς τὴν χώραν τοῦ Ὁρφῆως τοῦ συγκινοῦντος λίθους καὶ δένδρα διὰ τῆς μουσικῆς τοῦ τέχνης, δὲν εὐρίσκαται εἰς ἄνθρωπος νὰ μὴ συγκινηθῇ καὶ νὰ καταρτίσῃ, νὰ συμπῆξῃ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων Ἑλληνικὸν μελοδραματικὸν θίασον; Ὅλοι ἠσθάνθημεν τοὺς εὐγενεῖς ἀκείνους παλμούς, ὅλοι τότε ἐκάμαμεν τὴν ἀπελπιστικὴν σκέψιν ἐξαρχόμενοι τοῦ θεάτρου : Καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν ἔχουμε μελόδραμα ὅτῃ γλῶσσά μας !

Ἐν τούτοις.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν οἵτινες θὰ ἐξέβαλον τὴν κραυγὴν τῆς ἀγανακτήσεως δὲν εὐρέθη κανεὶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν κοινὸν αὐτὸν πόθον. Οὔτε λάτρης τῆς μουσικῆς, οὔτε τὸ Ὁδεῖον, τὸ ὅποῖον εἶχε καὶ τὸ καθήκον, οὔτε μουσολήπτος ἄλλος ὁμογενής, οὔτε ὁ Βασιλεὺς, οὔτε ἡ Κυβέρνη-

σις, οὔτε... οὔτε... Εὐρέθη μόνον εἰς ράπτῃς, ὅστις συνεκινήθη, ὅστις εἶχε περὶ τὰς δεκακισχιλίας δρ. περιουσίαν κτηθείσαν ἐκ τῆς ἐντίμου ἐργασίας τοῦ καὶ ὁ ὅποτος ἔρριψε τὸν κῦβον ἀποφασίσας μὲ τοιαῦτα ἐφόδια νὰ καμῇ ἑλληνικὸν μελοδραματικὸν θίασον. Ὁ ράπτῃς αὐτὸς ὀνομάζεται :

— Ἰωάννης Καραγιάννης.

Τώρα βεβαίως σὰς κινεῖται ἡ περιέργεια, θέλετε νὰ μάθετε τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς συλλήψεως, τῆς κυφορίας, τοῦ τοκετοῦ τέλος αὐτοῦ τοῦ νηπίου, τὸ ὅποῖον ἠνδρώθη κατ' ἀνεξήγητον φυσιολογικὸν λόγον τόσον ταχέως, ὥστε νὰ τέρπῃ τὰ ὦτα εἰς τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου τόσων ἀκροατῶν; Ἐχει περιπετειώδη ἱστορίαν, κύριοί μου, καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσιν διὰ τὸν μέλλοντα νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ μελοδραματός μας. Ἐχει περιπετειώδη ἱστορίαν καὶ περίεργον ἀφορμὴν. Ἀρσενὴ εἶνε ὁ κ. Ταβουλάρης καὶ οἱ Μελωγράδες τοῦ... Μάλιστα. Ὁ κ. Ταβουλάρης, δὲν ἐνθυμούμεθα εἰς ποῖον θερινὸν θέατρον, ἠθέλησε νὰ νεωτερίσῃ καὶ ἠπειλήσεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ μεταβάλῃ τὴν γνωστὴν ἰταλικὴν κωμωδίαν εἰς εἶδος vaudeville προσέκαλεσε λοιπὸν νέους τινὰς ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων σήμερον τὸν μελοδραματικὸν θίασον μεθ' ὧν ἦλθεν εἰς συμφωνίας... ἀλλὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξεπλήρωσεν ἡ διὰ νὰ εἰμεθα σφρέστεροι δὲν ἐπλήρωσε. Ἠρχισε τὸ αἶσθημα τῆς ἐκδικήσεως ἐκ μέρους τῶν νέων τούτων καὶ ἐγένοντο διάφοροι προτάσεις ἐν αἷς καὶ μία, ἣτις ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας ὅλων : νὰ ἐνοικιασθῇ μικρὸν θέατρον ἐν ᾧ νὰ ᾄδονται ἑλληνικὰ ἄσματ' ἢ τεμάχια ἐκ μελοδραμάτων καὶ τοῦτο, ὅπως ἀποσπασθῇ τὸ κοινὸν ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ κ. Ταβουλάρη. Τὴν ιδέαν ταύτην ὅχι μόνον συνεμερίσθη ὁ κ. Καραγιάννης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπηύξησε τολμηρῶς προτείνας νὰ συστηθῇ μελοδραματικὸς θίασος καὶ προσαναγκάων πρὸς τοῦτο ὅλην τοὺς τὴν περιουσίαν.

Ἀκούετε κ. Συγκρέ;

Ἐκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ μεγάλῃ προθυμία τοῦ κ. Καραγιάννη καὶ ἡ μικρά του περιουσία δὲν ἦσαν ἱκανὰ ἐφόδια διὰ τὸ ἔργον. Ἐπρεπε νὰ συντελέσῃ ἡ ἐθεθυμία τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Μπεκατώρου ἐγκαταλείψαντος ὅλας σχεδὸν τὰς παραδόσεις τοῦ καὶ ἀρσιωθέντος εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μελῶν τοῦ ἀρτιπαγοῦς θιάσου, ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ ἡ αὐταπάρνησις τῆς μουσικοδιδασκαλίας κ. Κρούκη Λαμπελέτ ἀναδεχθείσης καὶ ταύτης ἐπὶ πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέρας νὰ διδάσκη τοὺς νέους ἀοιδούς μας, ἔπρεπε τέλος αὐτοὶ οἱ ἀποτελοῦντες σήμερον τὸν θίασον νέοι νὰ καταβάλωσι τοὺς ἀτρύτους, τοὺς ὑπερανθρώπους κόπους, οὓς κατέβαλον διὰ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ μόνον τὸν θαυμασμὸν δύναται σήμερον νὰ προκαλέσῃ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Φαλήρου. Τὸ πρῶτον μελόδραμα, ὅπερ ἀνεβίβασαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἦτο ἡ «Βετλῆ» κατὰ μεταφρασιν τοῦ κ. Κατακουζηνοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι πολλὰ ἦσαν αἱ ἀτέλειαι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπελπιστικαί, ἐὰν λάβῃ τις μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐδόθη καὶ ὀλίγον προῶπως διὰ νὰ εἰσπραχθῶσι ὀλίγα χρήματα χάριν τοῦ γενομένου ταξιδίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐξ ἧς ἀπεκόμισαν πολλοὺς ἐπαί- νους καὶ χειροκροτήματα, ἀλλὰ καὶ πολὺ ὀλίγα χρήματα.

Ἦδη κύριον πρόσωπον τοῦ θιάσου εἶνε ἡ ὑψίφωνος κ.

Λαίδη μετὰ τοῦ συζύγου της, ὁ ὀξύφωνος κ. 'Αποστόλου, ὁ βραχύτονος κ. Κωστέλλος καὶ ὁ βαθύφωνος κ. Ματζάρας. Δύνανται ὅλοι νὰ φωνάζωσιν, ὅπως κ. Δηλιγιάννης: «ἐσμέν Ἕλληνες», διότι ὁ κ. 'Αποστόλου εἶνε γέννημα τῶν Ἀθηνῶν, οἱ δὲ ἄλλοι τῆς Ἑπτανήσου. Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει σήμερον νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς εἰδικὰς κρίσεις ἐπὶ τῶν δοθέντων μελοδραμάτων, ἄλλως τε δὲν προτιθέμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο τώρα. Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι τῆς ἡμέρας καὶ γλυκαίης φωνῆς τοῦ κ. 'Αποστόλου σπανίας ἀκούομεν ἀπὸ θεάτρου ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν ἑκτῆς ἐποδείας, ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ κ. Ματζάρα θὰ ἦτο εὖρημα καὶ διὰ πᾶν ἄλλο θέατρον τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ὅτι Χορὸς τελειότερος δὲν ἦλθεν εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι. Περὶ τῆς κ. καὶ τοῦ Λαίδη καθὼς καὶ περὶ τοῦ κ. Κωστέλλου δὲν λέγομεν τίποτε, διότι εἶνε γνωστοὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ὡς λαβόντες μέρος εἰς πολλοὺς ξένους θιάσους ἀφικομένους ἐνταῦθα.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀμυδρὰ σκιαγραφία τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος, τὸ ὅποιον ἔχει ἀνάγκη ὑποστηρίξεως διὰ ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ ζωογονηθῇ. Ἀτυχῶς μόνον τὸ κοινὸν σπεύδει εἰς ὑποστήριξιν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει νὰ ἔλθῃ ἀρρωγὸς ἡ Βασίλεια, ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ κ. κ. Ὁμογενεῖς. Ἐδῶ εἶνε ἀνάγκη, κ. Συγκρέ, νὰ λύσετε τὸ βαλάντιόν σας, ἀδιάφορον ἐὰν τὸ ὄνομά σας δὲν θὰ γραφῇ ἐπὶ τινος πλακῶς εὐεργετῶν χρυσοῖς γραμμασι. Μείνατε, ἡσυχαι, κ. κ. ματαιόδοξοι ὁμογενεῖς, οἵτινες εἰς οὐδὲν προβαίνετε, ἐὰν δὲν εἴσθε πεπεισμένοι, ὅτι θὰ διακληθῇ ἡ γενναιοδωρία σας. Τὰ μέλη τοῦ ἀρτιπαραγοῦς μελοδραματικοῦ θιάσου μας ἔχουσι καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν φωνὴν νὰ διακηρύξωσι τὴν ματαιότητά σας. Ἡμεῖς μὲ τὴν ταπεινὴν φωνὴν μας ἐπαναλαμβάνομεν:

— Τόπον, κῆρυ, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα, διότι εἶνε ἐνδεχόμενον ἡ ὑποστήριξις τοῦ κοινου καὶ ἡ περιουσία τοῦ κ. Καρκιάννη νὰ μὴ ἐπαρκέσωσιν. Ἀλλοίμονον ἐὰν ἐπέλθῃ θάνατος ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Θ' ἀκούωμεν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ κ. Συγκροῦ καὶ Βουλγαρικὸν μελόδραμα, ἀλλ' ὅχι πλέον ἑλληνικόν.

Ο υἱὸς τοῦ κυρίου

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Καὶ ἄλλοτε ἀπασχολήσαμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν μὲ τὸν Ἑλληνα παλαιστὴν Γεώργιον, ὡς θέλει νὰ ὑπογράφεται ὁ ἴδιος, καὶ ἤδη δὲν κρίνομεν ἀσκοπον νὰ δημοσιεύσωμεν εἰκόνα τῆς τελευταίας πάλης αὐτοῦ, ἣτις ἔλαβε χώραν ἐν Ἀμερικῇ καὶ καθ' ἣν ἀνεδείχθη νικητὴς ρίψας τὸν ἀντίπαλόν του, δεινὸν ἀμερικανὸν παλαιστὴν, μετ' ἀξιοθαυμάστου δεξιότητος καὶ εὐκολίας. Τὰ ἀμερικανικὰ φύλλα ἀφιερῶσι ὁλοκλήρους στήλας διὰ τὸν παραδόξον τοῦτον ὁμόφυλλόν μας, ὅστις κινεῖ τὸν θαυμασμὸν ἐν τῷ Νέῳ κόσμῳ διὰ τὰς γιγαντιαίας δυνάμεις του καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ πάλῃ ἐπιδεξιότητά του. Μίαν σελίδα ἔπρεπε ν' ἀφιερῶσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὸν πεφημισμένον παλαιστὴν μας, ὅστις ἔλαβε καὶ τὸ ἐπίθετον «ὁ Νικητὴς» ὑπὸ τῶν ἀμερικανῶν συναδέλφων μας.

ΜΠΑΡΜΠΑ - ΓΙΩΡΓΗΣ — ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΟΣ

Στὴν ἀρχὴν τοῦ Ε. Παντοπούλου

Ἐάν μωλωνᾷς, γέλα μὲ τὰ μυσλὰ μὰς,
'σάν ὑπολήψεις ὅμως σὺγκλαιγέ μας'
'ε τὴν τραγικὴν ἐκείνη ζωγραφιά μας,
ὅταν ἐμεῖς γελοῦμε ... μούντζωνέ μας.

Σπουργίτης.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ Κεφαλληνίας, ἐνθα διέμεινεν ἐπὶ εἰκοσάημερον, ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ἀστερος» κ. Θεὸς Ἀννίνος.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Λίσσώπων. Σὺρρον. Δὲν ὁμοσιεύεται ἐνεκα λόγων οὓς θὰ μάθης βραδύτερον. Διὰ τί θιλάς νὰ μάθης τὸ ὄνομα; Μεγάλη ἡ περιέργειά σου. Δὲν εἶνε οὐτε ὁ Ἀδάμ... οὐτε ἡ Εὔα. — Τακτικῶς ἀναγνώστη Δ. Μ. Ἐάν ἔχετε τσαούτην στοργὴν πρὸς αὐτὰ πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ὁμογενείας» κατὰ Παρασκευὴν. Δὲν πιστεύομεν πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ ἔχωσι τὴν ἐπιθυμίαν σας. — Cigale. Χίον. Θὰ ἦτο προτιμότερον οἱ στίχοι νὰ ἦσαν ... μαστίχει. Σέ τί λέγετε; — Κ. Βιλοακίδῃ. Χάριν τοῦ κοινου ἀκριδῶς δὲν θὰ τὰ δημοσιεύσωμεν... εἰς τὸ ἀξίεραστον φύλλον μας. — Ἀνωτῆμψ. Πάτραι. Εἶνε πολὺ σαφὲς καὶ συνεπὲς ἀκατάλληλον. Καλὸν εἶνε νὰ καταγίνεσθε καὶ εἰς τὸν «Δόγιον Ἑρμῆν» τοῦ κ. Κόντου. Αὐτὰ ἂν χρησιμεύσωσιν ὡς «γλωσσικαὶ παρατηρήσεις».

«Ο ΡΩΜΗΟΣ»

Ἐπανελήφθη ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ ἐκδοσίς του.

ΒΙΒΛΙΑ

ARNDTS. ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ. Τοῦ χρησίου τοῦτου νομικοῦ συγγράμματος ἐδημοσιεύθη — κατὰ μετάφρασιν τοῦ δικηγόρου κ. Ι. Κυριακοῦ — τὸ 4ον τεῦχος. Περ' λαμβάνει συνέχειαν τῶν αἰρέσεων, περὶ τῶν περ, ἐρμηνείαν τῶν δικαιωπραξιῶν, περὶ δωρεᾶς καὶ περὶ ἀδικων πράξεων. ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ. Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» ἡ ἐκδοσίς τοῦ εἰρημένου συγγράμματος, ὅπερ συντάχθη ὑπὸ τῶν L. Michaut καὶ M. Gillet μετεφράσθη ἐκ ἀδείας τῶν συγγραφέων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Κουντούρη, καθηγητοῦ τῶν φυσικομαθηματικῶν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ. Ἐδημοσιεύθη ὁ Ε' τόμος τοῦ δελτίου τοῦτου, ὅπερ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καδδάδα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Ἐδημοσιεύθη Λογοδοσία τῶν κατὰ τὰ ἔτη Κ' ΚΑ' ΚΒ' καὶ ΚΓ' γενομένων (1884-1888) ὑπὸ τοῦ κ. Σίμου Μπαλάνου, προέδρου τοῦ εἰρημένου συλλόγου.

ΧΗΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ τοῦ ἱαματικοῦ ὕδατος τῆς λίμνης «Βουλιαμένης». Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Χρηστομάνος ἐπεσκέψατο τὴν χημικὴν ἐξέτασιν τῶν ὕδατων τούτων. Ἐν τῷ ἐκδοθέντι τεύχει περιλαμβάνεται ἡ γνώμη αὐτοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρου. Ἐξεδόθη τὸ 47 τεῦχος τοῦ συγγράμματος τοῦτου.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ

ΑΣΤΕΟΣ

Παρελθόντων ἐτῶν δεδεμένοι πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.